

prima instanță – A. Gafton
instanța de apel – A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandr Boldescu în interesele lui Simion Vdovîi,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Briva Cons” împotriva lui Simion Vdovîi cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată și acțiunea reconvențională a lui de Simion Vdovîi împotriva societății cu răspundere limitată „Briva Cons” cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Simion Vdovîi și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 28 aprilie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 26 iunie 2014, SRL „Briva Cons” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Simion Vdovîi, solicitând încasarea datoriei în mărime de 25 535 lei, a penalității de întârziere în mărime de 4 596,30 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în conformitate cu recipisa din 27 decembrie 2011 eliberată companiei SRL „Briva Cons” în persoana administratorului Vadim Broslav, pârâtul și-a asumat obligația de a achita datoria restantă în mărime de 25 535 lei până la 31 decembrie 2011, peste 4 zile din data semnării recipisei, raporturile de împrumut fiind fixate în formă scrisă conform art. 210 Cod civil.

Invocă reclamantul că, după ce a beneficiat de serviciile SRL „Briva Cons”, pârâtul refuză să restituie datoria, eschivându-se cu rea-credință.

Susține că, în conformitate cu art. 624 alin. (1) Codul civil, părțile au stabilit o penalitate în mărime de 1 % pentru fiecare zi de întârziere, iar potrivit art. 268 Codul

civil, pârâtul urmează să achite pentru perioada de 180 zile penalitate de întârziere în mărime de 4 596,30 lei.

Menționează, că în vederea restituirii sumei datorate, s-a adresat către pârât cu o pretenție, însă solicitarea nu s-a soldat cu vreun rezultat.

În ședința de judecată din 19 februarie 2015 Simion Vdovîi a înaintat acțiune reconvențională împotriva SRL „Briva Cons”, solicitând declararea nulității și fără efecte juridice a recipisei din 27 decembrie 2011, ca fiind lovită de nulitate absolută din motivul că a fost încheiată cu intenția de a ascunde un alt act juridic, și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că argumentele aduse în susținerea cererii de chemare în judecată înaintată de SRL „Briva Cons” se contrazic, or, nu este clar dacă între reclamant și pârât au existat raporturi juridice de prestare a serviciilor, și pârâtul beneficiind de aceste servicii nu a achitat costul lor, sau au avut loc raporturi juridice în sensul contractului de împrumut.

Consideră că este clar și incontestabil faptul că între părți nu a avut loc un raport juridic legat de încheierea contractului de împrumut, iar reclamantul nu a prezentat nici o probă admisibilă și pertinentă, în afară de recipisa din 27 decembrie 2011, care ar confirma faptul recepționării de către pârât a împrumutului în suma solicitată.

Susține că, după cum este menționat în cererea de chemare în judecată inițială, pârâtul după ce a beneficiat de serviciile SRL „Briva Cons” a refuzat să restituie datoria, reclamantul urma să descrie care servicii au fost acordate și care este baza pentru încasarea datoriei acumulate. Axarea reclamantului pe faptul că, el a prestat servicii pârâtului și că în urma acestor servicii a fost încheiat contractul de împrumut duce la nulitatea absolută a recipisei întocmită la 27 decembrie 2011, care a fost întocmită cu intenția de a ascunde un alt act juridic, existența cărui urmează a fi stabilită în cadrul procesului de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 aprilie 2015 acțiunea a fost admisă.

S-a încasat de la Simion Vdovîi în beneficiul SRL „Briva Cons” datoria în mărime de 25 535 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 4 596,30 lei, cheltuielile de judecată în judecată în mărime de 904 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și 90 lei achitați pentru serviciile prestate de Registru, iar în total suma de 31 125,30 lei.

La 29 aprilie 2015, Simion Vdovîi a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Simion Vdovîi și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 aprilie 2015.

Ne fiind de acord cu decizia instanței de apel, la 10 martie 2016, avocatul Alexandr Boldescu, în interesele lui Simion Vdovîi, a declarat recurs solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 și a hotărârii Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 28 aprilie 2015, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând încălcarea normelor de drept material și de drept procedural.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a), b) și c) Codul de procedură civilă, care statuează expres că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, în temeiul art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, invocă că instanțele de judecată au apreciat arbitrar probele.

Susține recurentul că la adoptarea deciziei, instanța de apel nu a aplicat prevederile Codului civil referitoare la nulitatea actului juridic civil.

Instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că, în drept, acțiunea este întemeiată în baza art. 871 Codul civil (restituirea împrumutului), pe când prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat hotărârile în baza art. 875 Codul civil (contractul de locațiune), astfel încălcând principiul contradictorialității și egalității în drepturi și principiul disponibilității.

La fel, invocă recurentul că instanța de apel a examinat apelul, la 09 decembrie 2015, în lipsa reprezentantului său, avocatul Alexandr Boldescu, care a depus cerere de amânare.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d. 88), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 21 decembrie 2015, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul declarat la 10 martie 2016 este depus în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de avocatul Alexandr Boldescu în interesele recurentului Simion Vdovîi poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de avocatul Alexandr Boldescu în interesele lui Simion Vdovîi în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Alexandr Boldescu în interesele lui Simion Vdovîi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari